

Så långt norrut som möjligt

Evangelium till de föraktade och glömda

Tedrickande i en nentsisk kåta. Satu i mitten.

SÅ LÅNGT NORRUT SOM MÖJLIGT

Evangelium till de föraktade och glömda

Möt vår översättningsgranskare Satu Cottrell som arbetar med den moks-jamordvinska bibelöversättningen. Hennes väg till att arbeta med det mordvinska språket, som talas i Volgaområdet, har gått via Sibirien.

Hur blev du kristen?

Jag blev kristen på ett sommarläger när jag var 9 år gammal. Jag hade hört om Jesus sedan jag var liten men då förstod jag att jag måste få syndernas förlåtelse. Jag blev så glad efter det jag fått förbön att jag inte kunde sova på kvällen. När jag låg i mitt tält såg jag för min inre syn en bild där en

hand med en gåspenna skrev mitt namn i Livets bok.

Du är finska men bor i Australien, hur kommer det sig?

I slutet av 1990-talet arbetade jag på Youth With a Missions skola i Melbourne. En finsk familj med två barn var med på kursen och eftersom jag pratade finska bad man mig att ta hand om barnen så att det skulle vara lite lättare för dem att anpassa sig i den nya miljön. Familjens 4-årige pojke hade träffat Ian, en australiensisk ung man, som var med på kursen och tyckte väldigt mycket om honom. Han frågade mig hela tiden var Ian fanns.

På kursen fanns en massa folk och jag visste inte vem han menade. Men vid tillfälle mötte vi Ian och pojken så att det var han som han menade. Så blev vi bekanta och efter kursen började vi dejta och senare gifte vi oss.

När vi har våra Skypemöten på IFB och du ber för de små folken i Sibirien känns det att du ser dessa avlägsna byar i dina ögon. Berätta.

Både Ian och jag hade en vision att nå dem som är föraktade eller glömda av andra. Därför bestämde vi oss att söka på kartan efter den allra nordligaste punkten i Ryssland dit man kunde åka med tåg. Vårt syfte var att nå

netntserna. Vi båda hade redan innan vi gifte oss deltagit i missionsresor i Ryssland. Under tio års tid åkte vi till nentserna i byarna och ibland även på tundran. Ibland ledde våra vägar även till chanterna och manserna och vi träffade ibland komier som var renskötare.

När vi bodde hos olika människor några veckor åt gången lärde vi känna dem och såg den hopplöshet som människan utan kunskap om frälsning i Jesus upplever. I byarna drack folk dagarna i ända och det blev lidanden av olika slag. Det blev knivslagsmål, någon föll i floden och drunknade, någon gick under med sin snöskoter på svag is, någon frös ihjäl och någon tog livet av sig. Även barnen led enormt när deras berusade föräldrar inte förstod att laga mat åt dem eller värma upp huset. På tundran drack inte folk, oftast för att det inte fanns några affärer att handla sprit i.

Vi blev vänner med många så att de såg oss som en del av sin familj. Ibland hade vi möjlighet att ordna läger för barnen där vi lekte med dem och undervisade dem om Jesus genom sånger och berättelser och vi bad med dem.

Vi lät översätta korta berättelser från Bibeln till nentsiska vilka vi sedan

Deltagare på ett barnläger på tundran. Ian Cottrell i mitten.

spelade in. Speciellt i de mest avlägsna byarna och på tundran stannade folk upp för att lyssna på berättelser på det egna språket. Man såg att de drogs med i berättelserna och även vuxna män lyssnade allvarsamt och glömde allt annat.

Er första kontakt med IFB?

Under dessa den ringa begynnens dagar spelade vi även in ett av IFB översatt evangelium på chantiska och senare, på IFBs begäran, boken Bibliska berättelser. Vi hade med oss inspelningsutrustning och som studio använde vi huset där vi fick bo, där

man kunde höra skällandet av byns hundar och där elektriciteten oftast var mycket ojämn vilket medförde en hel del utmaningar. Pris ske Gud att det numera finns inspelningar av mycket högre kvalitet!

När vi spelade in bibliska berättelser med kristna chanter var allt i början mycket främmande för dem. Men när vi lärde känna varandra bättre blev de mer vana och det föddes andliga sånger och vittnesbörd som vi även kunde spela in. Vi tillbringade många välsignade stunder tillsammans och vi sjöng och pratade om Jesus. Jag tror att dessa äkta vittnesbörd och sånger och bibliska berättelser som lästes med hjärtats övertygelse har fått förmedla budskap om Guds kärlek och Jesus till många. Nu kan vi inte se resultatet men i himlen får vi se och höra. Allt gott har Gud verkat så som Bibeln säger: Liksom regnet och snön gör marken fruktbar så ska också Guds Ord utföra vad det är sänt till.

Chanterna har ca 16 olika dialekter och en stor del av dem som talar dessa språk saknar fortfarande Guds Ord. På de nordligaste områdena bor det komier som talar en egen dialekt. De kan tyvärr inte förstå det komispråk som talas i Komirepubliken. Gud vill verka genom sitt Ord även i deras liv. Vi kan be att det ska ske!

Nentsiska barn.

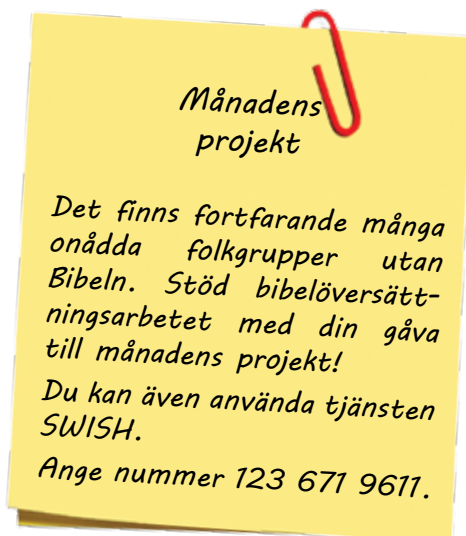
Ian pratar med en renskötare.

Hur kom du med i IFBs arbete och moksjaprojektet?

Ian och jag började hjälpa till på många olika sätt i IFBs chantiprojekt. På den tiden fanns inte IFBs översättningar i audioformat. IFB bad oss spela in även andra språk och vi skapade en hemsida för dem.

När vi 2011 spelade in moksjaöversättningar kunde vi inte ana att IFB skulle be mig börja som översättningsgranskare i moksjaprojektet. Den tidigare översättningsgranskaren var tvungen att sluta på grund av sjukdom. Jag tog emot utmaningen och Gud ledde mig till en språkassistent, Olga Kugappi, som hjälpte mig att förstå de moksjanska texterna. Lite senare började hon även arbeta som bibelöversättare och vårt samarbete fortsätter. Nu är ansvaret för översättningarnas exegetiska granskning och koordinering av arbetet med teamet i huvudsak mitt.

2016 blev vi klara med Nya Testamentet och nu fortsätter vi med Gamla Testamentet. Vi har ett bra team och arbetet går framåt trots restriktioner på grund av pandemin.

Månadens projekt

Det finns fortfarande många onådda folkgrupper utan Bibeln. Stöd bibelöversättningsarbetet med din gåva till månadens projekt!

Du kan även använda tjänsten SWISH.

Ange nummer 123 671 9611.

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

I vårt nyhetsbrev denna gång får vi läsa om Satu och Ian Cottrell som under små omständigheter har verkat bland nentser och andra bortglömda folkgrupper i det nordligaste Ryssland. De båda är medvetna om att deras arbete är ett såningsarbete, att det handlar om att här och nu förmedla Guds Levande Ord till hungrande människohjärtan och lita på att dess inneboende kraft förmår föda till nytt liv. Satu, medveten om att de kanske inte i detta livet får se någon frukt av sitt arbete, citerar kort ett bibelord från Jes 55 som i sin fullhet lyder:

”Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan vattnar jorden så att den blir fruktbar och grönskar och ger säd till att så och bröd till att äta, så ska det vara med ordet som går ut från min mun. Det ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört vad jag har sänt det till.” (Jes 55: 10-11)

Har ni tänkt på vilken omutlighet som ligger i detta löfte? Ansvaret för att Guds Ord verkligen ska verka i människors hjärtan ligger på Herren och inte på oss. Vi förmedlar Ordet på hjärtetspråket och Herren själv borgar för människors frälsning. Ordet ”SKA INTE komma tillbaka till mig förgäves.” Underbart och befriande att veta, tycker jag!

I detta storslagna verk är alla delar lika viktiga. Några, som Satu och Ian, finns i främsta linjen och verkar direkt på fältet, andra finns på hemmaplan framför sina datorer och sköter layout, tryckning och distribution, åter andra bidrar med sina månadsgåvor och förböner. Och alla är omistliga för helheten! Redan kung David på sin tid bestämde att de som stred i främsta ledet och de som befann sig i underhållsdel, den s.k. trossen – och det är du och jag, kära läsare – skulle ha lika delar i krigsbytet. Så tack alla understödjare. Ni är oerhört viktiga för detta välsignade arbete och jag är glad och stolt över att få vara i ert sällskap!

Tomas Bergius

 Följ oss på Facebook

Institutet för Bibelöversättning

Box 20100, 104 60 Stockholm
Tel. 08-722 23 40, Fax 08-722 23 45
e-post info@IBTnet.org
Bg 148-3189, SWISH 123 671 9611

Raamatunkäännösintituutti

Pl. 272, FI-00531 Helsinki, Finland
Tel. +358-9-774 43 50, e-post info.fin@IBTnet.org
Betaling i EUR: IBAN FI77 2065 1800 0179 11
SWIFT: NDEAFIHH

IFB Nyheter

är gratis
och utkommer 11 gånger per år
Ansvarig utgivare: Branislav Kalcevic
Tryck: Skilltryck AB, Skillingaryd